

[Aksel Larsen.]

højtærede Socialminister at drage Diskussionen bort fra, hvad jeg havde talt om, men det drejer sig ikke om den mere eller mindre storstilede Karakter, det drejer sig om, hvorvidt dette, der her er foreslaaet, er en Vinterhjælp eller ikke. Den socialdemokratiske Presse har slaaet det op som værende en Vinterhjælp, medens det ikke er en Vinterhjælp.

Endelig har Socialministeren talt om de politiske Muligheder for at faa dette gennemført. Disse politiske Muligheder faar vi serveret, hver Gang der skal forberedes en Kohandel med Venstre. Men det nytter ikke at tale om Flertal eller Mindretal her i Tinget i Forhold til de politiske Muligheder for, hvad der kan gennemføres her og ogsaa andre Steder. Hvis man kunde faa de danske Fagforeningsorganisationer, som trods alt er en mægtig Faktor, til at varetage deres arbejdsløse Medlemmers Krav, saa tror jeg, de politiske Muligheder her i Tinget vilde ændres ganske betydeligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Einer-Jensen: Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, der ikke mente, at han var blevet vred, at han dokumenterede det nu selv ved at fremsætte en dum Bemærkning, som ualmindelig godt kunde have været sparet.

Formanden: Jeg henstiller, at man undlader at anvende Udtryk af den Art, som nu blev benyttet, og i det hele taget henstiller jeg, at man frafalder Diskussion om hinandens Følelser og holder sig til de Sager, der foreligger.

Einer-Jensen: Det skal jeg meget gerne gøre, men derfor var Bemærkningen rigtig alligevel.

Formanden: Jeg anmoder den ærede Taler om ikke at komme ind paa en Fortsættelse af det, han nu slog ind paa.

Einer-Jensen: Maa jeg i Anledning af det ærede Medlems Bemærkninger om, at dette ikke er Vinterhjælp, sige, at det er fuldkommen urigtigt; det er en Understøttelse, der skal ydes ekstraordinært i Vinterens Løb, det er en forlænget Hjælp, som er Vinterhjælp, den kan kun ydes i Perioden fra nu af og til Foraaret.

Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, om Understøttelserne paa Landet, forstaar

jeg ikke det ærede Medlem; hans Stilling er der i alt Fald ikke megen Konsekvens i, for naar det ærede Medlem siger, at han ved, at de ude paa Landet kun faar en ringe Understøttelse, men samtidig siger han, at Kommunerne sparer ved dette Lovforslag, hvorefter de dog faar den fulde Understøttelse, som de ellers oppebærer ordinært, saa begriber jeg ikke, hvorledes det skulde være muligt for Kommunerne at tjene paa dette Lovforslag.

Socialministeren (Steincke): Jeg forstod ikke, hvor det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen vilde hen med sine Udtalelser om Nødhjælpsarbejder i Henhold til Arbejdsløshedsloven. Jeg tror ikke, at det vilde gøre noget større Indtryk, hverken i Genève eller i U. S. A., hvor man tumler med Arbejdstidsbegrænsning, om man kunde henvise til, at det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen nu havde fundet § 31 i den danske Arbejdsløshedslov som Bodemiddel for alle de Ulemper, der fulgte med Krisen. Det har ikke meget med Virkeligheden at gøre. Der trænges baade til den ene og den anden Foranstaltning af dem, jeg har nævnt, i langt videre Omfang, end det ærede Medlem overhovedet har villet diskutere, fordi det ikke interesserer ham stærkt.

Den ærede Ordfører Hr. Aksel Larsen sagde, at jeg fandt alle Angreb paa Socialreformen meningsløse. Ja, det er i Regelen slet ikke Socialreformen, man angriber, Socialreformen ikke alene tillader, den paabyder at yde den nødvendige Hjælp ogsaa paa Landet, men naar en eller anden Kommune ikke gør det, ser man et voldsomt Angreb paa Socialreformen — Medaille-reformen tror jeg, det hedder i det Gadedrengesprog, der bruges i „Arbejderbladet“ i al Almindelighed —, skønt Loven ikke kan gøre ved, om der sidder en eller anden Fuldmægtig eller Sogneraadformand et eller andet Sted, der ikke gør, hvad han skulde.

Hvis man derimod vil angribe Princippet, det kommunale Selvstyre, som ogsaa er raadende i Socialreformen, maa jeg sige, at det kan ikke forandres. Man kan ikke sidde i en Stol i København eller her i Rigsdagen og bestemme, hvad Arbejdsmand Petersen i hvert enkelt Tilfælde skal have i ugentlig Hjælp, det kan man ikke, det maa man overlade til en eller anden lokalkendte Myndighed, i dette Tilfælde Kommunerne, som har Ansvar baade for det ene og det andet, i tidligere Tilfælde var der 3—4 forskellige Myndigheder, der ikke havde noget rigtigt Ansvar.

Derfor er Socialreformen rigtig, men